

Sygn. akt VIII U 283/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2019 r. w Gliwicach

sprawy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o składki

na skutek odwołania(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 3 stycznia 2019 r. **nr** (...)

1. oddała odwołanie;

2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 10.800 zł (dziesięć tysięcy osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

sygn. akt VIII U 283/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 3 stycznia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., na podstawie art. 83 ust 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, stwierdził, że (...) sp. z o.o. w C. jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że spółka ta, będąc płatnikiem składek, nie dopełniła obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z tym Zakład określił wysokość zadłużenia z tytułu składek jak w sentencji decyzji.

(...) sp. z o.o. wniosła odwołanie od ww. decyzji, zarzucając jej błędną ocenę okoliczności faktycznych będących podstawą zaskarżonej decyzji, polegającą na arbitralnym uznaniu, że spółka jest dłużnikiem na kwotę objętą w

zaskarżonej decyzji oraz niewyjaśnienie wszystkich istotnych faktów i okoliczności – zwłaszcza przejściowej utraty płynności finansowej, co uniemożliwia spółce podjęcie odpowiednich działań i zawarcie układu ratalnego. W związku z powyższym odwołująca wniosła o uchylenie lub zmianę zaskarżonej decyzji i uznanie, że odwołująca ma prawo do zawarcia odpowiedniego układu ratalnego umożliwiającego spłatę swojego zadłużenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od odwołującej spółki na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu ZUS Oddział w Z. wskazał, że podnoszone przez spółkę okoliczności w postaci przejściowej utraty przez nią płynności finansowej nie mogą stanowić podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, zaś rzekoma błędna ocena okoliczności faktycznych, mająca polegać na arbitralnym uznaniu, że spółka jest dłużnikiem na wskazaną w decyzji kwotę, jest bezpodstawną. Dodał, że odwołująca spółka nie zgłaszała żadnych zarzutów w trakcie postępowania wyjaśniającego i nie składała żadnych wniosków dowodowych, a wniesione odwołanie stanowi jedynie nieuprawnioną polemikę z prawidłowymi ustaleniami organu rentowego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 29 czerwca 2018 r. ZUS Oddział w Z. zawarł z odwołującą (...) sp. z o.o. umowę nr (...) o rozłożenie na raty należności z tytułu składek.

Pismem z 23 listopada 2018 r. odwołująca odstąpiła od realizacji umowy nr (...) z 29 czerwca 2018 r. Jednocześnie złożyła nowy wniosek o rozłożenie zaległości składek na raty.

Wobec istnienia zadłużenia po stronie odwołującej, ZUS Oddział w Z. pismem z 20 listopada 2018 r. zawiadomił odwołującą o wszczęciu postępowania w sprawie określenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i wezwał do złożenia wyjaśnień w charakterze strony.

Pismem z 19 grudnia 2018 r. organ rentowy zawiadomił odwołującą o zakończeniu postępowania dowodowego i zamiarze wydania decyzji w sprawie. Nadto pouczył płatnika składek o możliwości zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów – zgodnie z treścią art. 10 § 1 k.p.a.

Zawiadomienia zostały skutecznie doręczone odwołującej.

W konsekwencji powyższego, zaskarżoną decyzją z 3 stycznia 2019 r. ZUS Oddział w Z. stwierdził, że (...) sp. z o.o. w C. jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w kwocie 684 748,20 zł, wliczając należne odsetki za zwłokę naliczone na dzień wydania decyzji, w tym:

1) z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od 2018-01 do 2018-10 w kwocie 493 514,49 zł oraz związanych z nimi:

- odsetkami za zwłokę w kwocie 20 673,00 zł,
- kosztami upomnienia w kwocie 11,60 zł,
- kosztami egzekucyjnymi w kwocie 0,00 zł,

2) z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 2018-01 do 2018-10 w kwocie 134 632,71 zł oraz związanych z nimi:

- odsetkami za zwłokę w kwocie 5556,00 zł,
- kosztami upomnienia w kwocie 11,60 zł,

- kosztami egzekucyjnymi w kwocie 0,00 zł,

3) z tytułu składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 2018-02 do 2018-10 w kwocie 29 387,20 zł oraz związanych z nimi:

- odsetkami za zwłokę w kwocie 950,00 zł,
- kosztami upomnienia w kwocie 11,60 zł,
- kosztami egzekucyjnymi w kwocie 0,00 zł.

Pismem z 22 stycznia 2019 r. ZUS Oddział w Z. powiadomił odwołującą o pozostawieniu jej wniosku z 23 listopada 2018 r. o układ ratalny bez dalszej realizacji. Organ rentowy wskazał, że powodem tego jest nieopłacenie składek bieżących po dniu złożenia wniosku o układ ratalny, tj. składki za 12/2018, co stanowiło brak spełnienia warunku zawarcia umowy o układ ratalny.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego.

Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za kompletny i wiarygodny, a przez to pozwalający na poczynienie ustaleń faktycznych w sprawie. Strona odwołująca nie kwestionowała ani wskazanych w zaskarżonej decyzji okresów, ani wysokości naliczonych składek.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie przedmiotem sporu jest zadłużenie płatnika składek (...) sp. z o.o. w C. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Organ rentowy zaskarżoną decyzją z 3 stycznia 2019 r. ustalił płatnikowi składek zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz nieopłaconych składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

W ocenie Sądu zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym oraz opłacania składek, regulują przepisy ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2019r., poz. 300 ze zm.), zwanej ustawą systemową.

Według art. 17 w związku z art. 46 ustawy, płatnik składek obowiązany jest według zasad wynikających z przepisów niniejszej ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych pracowników, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Rozliczenie składek oraz wypłaconych przez płatnika w tym samym miesiącu świadczeń następuje w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA.

Po myśli art. 47 ustawy płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc.

Zgodnie zaś z treścią art. 48 ustawy, jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolnionym, organ rentowy dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji, bez uwzględnienia wypłaconych płatnikowi świadczeń, zawiadamiając go o tym. Jeżeli po wymierzeniu składek z urzędu płatnik złoży deklarację rozliczeniową, organ rentowy koryguje wymiar składek do wysokości wynikającej ze złożonej deklaracji z uwzględnieniem wykazanych w niej świadczeń.

Po myśli art. 32 ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach,

ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy systemowej od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2013r., poz. 613 z późn. zm.).

Natomiast zgodnie z treścią art. 83 ust 1 pkt 1-3 ustawy systemowej ZUS wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących m.in. zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, przebiegu ubezpieczeń, ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek.

Z cytowanych wyżej przepisów wynika, że na płatniku składek ciąży obowiązek składania na bieżąco deklaracji rozliczeniowych, korekty ewentualnych nieprawidłowości oraz opłacania należnych składek. W wypadku zaś niedopełnienia tego obowiązku organ rentowy ma prawo wydać decyzję z urzędu zarówno co do okresu podlegania ubezpieczeniom jak i co do wymiaru składek.

W niniejszej sprawie odwołująca zakwestionowała prawidłowość decyzji ZUS Oddział w Z. z 3 stycznia 2019 r., zarzucając jej błędną ocenę okoliczności faktycznych będących podstawą zaskarżonej decyzji, polegającą na arbitralnym uznaniu, że spółka jest dłużnikiem na kwotę objętą w zaskarżonej decyzji oraz niewyjaśnienie wszystkich istotnych faktów i okoliczności – zwłaszcza przejściowej utraty płynności finansowej, co uniemożliwia spółce podjęcie odpowiednich działań i zawarcie układu ratalnego.

W ocenie Sądu zarzuty i twierdzenia odwołującej nie mogą stanowić podstawy zmiany zaskarżonej decyzji.

Należy zauważyć, że stan faktyczny niniejszej sprawy jest bezsporny. Odwołująca posiada zadłużenie względem ZUS z tytułu nieopłaconych składek, w czerwcu 2018 r. zawarła z organem rentowym umowę nr (...) o rozłożenie na raty należności z tytułu składek, po czym pismem z 23 listopada 2018 r. odstąpiła od realizacji tej umowy, składając nowy wniosek o układ ratalny.

Wobec trwającego zadłużenia odwołującej organ rentowy, działając zgodnie z przepisami, wszczął postępowanie wyjaśniające i – wobec braku reakcji odwołującej – wydał zaskarżoną decyzję określającą jej zadłużenie.

Sąd podkreśla, że strona odwołująca nie kwestionowała ani wskazanych w zaskarżonej decyzji okresów, ani wysokości naliczonych składek. Zarówno w odwołaniu, jak i w toku niniejszego postępowania nie wносиła żadnych merytorycznych zastrzeżeń co do zaskarżonej decyzji.

Sąd zwraca uwagę, iż jedną z zasad w postępowaniu cywilnym, a takim również jest postępowanie z zakresu ubezpieczeń społecznych, jest zasada kontrydiktoryjności. W myśl art. 6 kodeksu cywilnego, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zatem w niniejszej sprawie ciężar udowodnienia, że decyzja ZUS jest nieprawidłowa spoczywa na stronie odwołującej.

W ocenie Sądu orzekającego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie podważył w żaden sposób prawidłowości zaskarżonej decyzji. Jak wyżej wskazano strona odwołująca zarówno w toku postępowania przed organem rentowym jak i w toku postępowania sądowego nie przedstawiła żadnych merytorycznych i konkretnych zarzutów względem zaskarżonej decyzji. Wobec tego Sąd uznał, iż okoliczności faktyczne podnoszone przez organ rentowy nie były ostatecznie kwestionowane przez odwołującą, zatem były właściwe do wydania zaskarżonej decyzji.

Na marginesie należy wskazać, że odwołująca nie kwestionowała również twierdzeń organu rentowego, iż nie spełniła ona jednego z warunków zawarcia umowy o układ ratalny, tj. nie opłaciła składki za 12/2018, co spowodowało pozostawienie jej wniosku z 23 listopada 2018 r. bez dalszej realizacji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., w pkt 1 wyroku oddalił odwołanie.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w pkt 2 wyroku – zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu – na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r. poz. 265).

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek